KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.11.2017 r.
COM(2017) 706 final

2017/0248 (CNS)

W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje

Zmieniony wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do środków wzmacniania współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej

{SWD(2017) 428 final} - {SWD(2017) 429 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Jako szeroko zakrojony podatek konsumpcyjny podatek od wartości dodanej (VAT) stanowi ważne i rosnące źródło dochodów podatkowych w Unii Europejskiej[1]. W ostatnich latach system VAT nie był jednak w stanie nadążyć za globalizacją i cyfryzacją gospodarki.

Obecny system opodatkowania handlu między państwami członkowskimi nadal opiera się na „przepisach przejściowych". W 1967 r. podjęto zobowiązanie do ustanowienia docelowego systemu VAT, który funkcjonowałby w obrębie ówczesnej Wspólnoty Europejskiej w taki sam sposób, jakby miało to miejsce w jednym państwie[2]. Konieczność zniesienia granic fiskalnych między państwami członkowskimi do końca 1992 r. sprawiła, że niezbędne było ponowne rozważenie sposobu opodatkowania handlu towarami we Wspólnocie Europejskiej. Celem było opodatkowanie towarów w państwie pochodzenia, tak aby te same warunki, które mają zastosowanie do handlu krajowego, miały zastosowanie również do handlu wewnątrzwspólnotowego i w pełni odzwierciedlały koncepcję prawdziwego rynku wewnętrznego.

Ponieważ nie było odpowiednich warunków politycznych i technicznych do wprowadzenia takiego systemu, przyjęto przepisy przejściowe dotyczące VAT[3]. Przepisy te, jeśli chodzi o transakcje dotyczące towarów zawierane między przedsiębiorstwami (B2B), dzielą transgraniczny przepływ towarów na dwa różne rodzaje transakcji: dostawę zwolnioną w państwie członkowskim wyjścia towarów i wewnątrzwspólnotowe nabycie opodatkowane w państwie członkowskim przeznaczenia.

Przepisy te były uważane za przejściowe i nie są pozbawione wad, ponieważ umożliwienie zakupu towarów bez VAT zwiększa możliwość oszustwa, wewnętrzna złożoność systemu nie sprzyja natomiast handlowi transgranicznemu.

Szacuje się, że w 2015 r. z powodu oszustw i innych uchybień w poborze podatku VAT poniesiono straty w wysokości 152 mld EUR[4]. Według wcześniejszych szacunków same oszustwa transgraniczne spowodowały straty w wysokości 50 mld EUR[5]. Takie oszukańcze praktyki zakłócają konkurencję w ramach jednolitego rynku i uniemożliwiają jego prawidłowe funkcjonowanie. Ponadto mają one poważne konsekwencje dla budżetów państw

---

1 W 2015 r. wpływy z podatku VAT wyniosły nieco ponad 1 bln EUR. Kwota ta stanowi 7 % unijnego PKB oraz 17,6 % łącznej wartości krajowych dochodów podatkowych (Eurostat).

2 Pierwsza dyrektywa Rady 67/227/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych; druga dyrektywa Rady 67/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych – struktura i warunki stosowania wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

3 Dyrektywa Rady 91/680/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. uzupełniająca wspólny system podatku od wartości dodanej i zmieniająca dyrektywę 77/388/EWG w celu zniesienia granic fiskalnych (Dz.U. L 376 z 31.12.1991, s. 1).

4 CASE & Institute for Advanced Studies, Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: 2017 Final Report (Analiza i sprawozdania na temat luki w podatku VAT w 28 państwach członkowskich: sprawozdanie końcowe za 2017 r.), 2017.

5 Ernst and Young, Implementing the 'destination principle' to intra-EU B2B supplies of goods (Wdrażanie zasady „miejsca przeznaczenia" do wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów między przedsiębiorstwami), 2015.

członkowskich oraz budżetu Unii Europejskiej (UE), jako że część zasobów własnych UE oparta jest na podatku VAT.

W swoim planie działania w sprawie VAT z dnia 7 kwietnia 2016 r.[6] Komisja nakreśliła potrzebę utworzenia jednolitego europejskiego obszaru VAT, który mógłby sprostać wyzwaniom XXI wieku. W celu unowocześnienia i uproszczenia unijnego systemu VAT oraz zwiększenia jego odporności na oszustwa i przyjazności dla przedsiębiorstw ogłoszono szereg kluczowych środków, które mają zostać przyjęte w perspektywie krótko- i średnioterminowej.

Komisja ogłosiła zamiar zaproponowania docelowego systemu VAT w ramach wewnątrzunijnego handlu transgranicznego w oparciu o zasadę opodatkowania towarów w państwie członkowskim pochodzenia, mając na celu stworzenie solidnego jednolitego europejskiego obszaru VAT.

Jednym z proponowanych przez Komisję środków krótkoterminowych jest usprawnienie wymiany i analizy informacji przez administracje podatkowe i inne organy ścigania w celu wzmocnienia sieci Eurofisc[7] oraz wprowadzenia nowych narzędzi, takich jak wspólne audyty.

Jej celem było przygotowanie gruntu pod wdrożenie docelowego systemu VAT, a w międzyczasie ograniczenie oszustw transgranicznych.

Wspólny unijny system współpracy administracyjnej między administracjami podatkowymi państw członkowskich funkcjonuje już od wielu lat. Pomaga on przede wszystkim państwom członkowskim w pobieraniu podatku VAT należnego od transakcji transgranicznych i zwalczaniu oszustw w ramach jednolitego rynku. Jak jednak wskazał Europejski Trybunał Obrachunkowy[8], unijne instrumenty współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw związanych z VAT muszą być intensywniej i lepiej wykorzystywane.

W swoich konkluzjach z maja 2016 r. w sprawie walki z oszustwami związanymi z VAT[9] Rada uznała, że usprawnienie współpracy administracyjnej między organami podatkowymi ma istotne znaczenie. Rada przyjęła do wiadomości, że Komisja zamierza przedstawić w 2017 r. wniosek ustawodawczy, który ma na celu poprawę wymiany, udostępniania i analizowania kluczowych informacji, i zapowiedziała wspólne audyty. Rada wezwała Komisję do zaproponowania sposobów wyeliminowania przeszkód prawnych i praktycznych ograniczeń w UE i w państwach członkowskich, które uniemożliwiają dokonanie skoku jakościowego w obszarze wymiany informacji. Prace te powinny promować współpracę i obejmować pełny zakres dostępnych środków, w tym m.in. system VIES[10], sieć Eurofisc i procedury informacji zwrotnych, oraz pomóc w podejmowaniu wyzwań, przed jakimi stoją organy celne i podatkowe. Rada podkreśliła również, że automatyczna wymiana informacji jest jednym ze sposobów działania w walce z oszustwami i potwierdziła, że ocena i analiza ryzyka pozostaje jednym z najważniejszych obszarów potrzebujących dalszych ulepszeń w UE.

---

6 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczący planu działania w sprawie VAT „W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje" (COM(2016) 148).

7 Eurofisc jest siecią skupiającą krajowych urzędników podatkowych, mającą na celu szybką i wielostronną wymianę ukierunkowanych informacji na temat oszustw związanych z VAT.

8 Sprawozdanie specjalne nr 24/2015: zwalczanie wewnątrzwspólnotowych oszustw związanych z VAT – wymagane dalsze działania, http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_PL.pdf

9 http://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/

10 System wymiany informacji o VAT (VIES) umożliwia państwom członkowskim wymianę informacji na temat dostaw transgranicznych oraz podatników zarejestrowanych do celów VAT.

W listopadzie 2016 r. Parlament Europejski[11] z zadowoleniem przyjął plan działania w sprawie VAT i poparł zawarte w nim środki mające na celu zmniejszenie luki w podatku VAT oraz zwalczanie oszustw związanych z VAT.

Inicjatywa ta jest częścią pakietu „sprawiedliwego opodatkowania w celu stworzenia jednolitego unijnego obszaru podatku od wartości dodanej" określonego w planie działania na rzecz bardziej zjednoczonej, silniejszej i demokratyczniejszej Unii[12]. Jej celem jest zwalczanie transgranicznych oszustw związanych z VAT poprzez wdrożenie zaleceń Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Trybunału Obrachunkowego oraz radykalna i szybka poprawa sposobu, w jaki administracje podatkowe współpracują między sobą i z innymi organami ścigania.

Środki te przygotowują grunt dla pełnego wdrożenia docelowego systemu VAT. W dniu 4 października 2017 r. Komisja przedstawiła szereg wniosków ustawodawczych w celu wdrożenia pierwszego etapu ostatecznego systemu VAT, w których uregulowano kwestię sposobu naliczania VAT w przypadku wewnątrzunijnych dostaw towarów między przedsiębiorstwami[13]. Kolejny pakiet wniosków zostanie przedstawiony w przyszłym roku.

W dalszym ciągu najbardziej powszechne i najistotniejsze w całej UE są trzy główne rodzaje nadużyć finansowych o charakterze transgranicznym: „oszustwa karuzelowe" (wewnątrzwspólnotowe oszustwa typu „znikający podmiot gospodarczy"), oszustwa dotyczące pojazdów używanych oraz oszustwa związane z procedurami celnymi o kodach 42 i 63.

Oszustwo typu „znikający podmiot gospodarczy" ma miejsce wówczas, gdy oszust nabywa towary lub usługi z innego państwa członkowskiego, nie płacąc podatku VAT, a następnie nalicza VAT przy ich odsprzedaży; nie uiszcza więc organom podatkowym podatku VAT (podczas gdy kupujący może ten podatek odliczyć). Europejski Trybunał Obrachunkowy i Europol oszacowały, że roczne straty w dochodach z VAT w wyniku oszustw typu „znikający podmiot gospodarczy" mogą sięgać 40–60 mld EUR oraz że 2 % zorganizowanych grup przestępczych może odpowiadać za 80 % oszustw.

Ze względu na dwoisty system VAT mający zastosowanie do pojazdów („procedura marży" lub zasady ogólne), ich sprzedaż jest często przedmiotem nadużyć związanych z podatkiem VAT. Najprostszym sposobem popełniania nadużyć jest sprzedaż nowych lub prawie nowych środków transportu (w przypadku których cała kwota podlega opodatkowaniu) jako towarów używanych (w przypadku których opodatkowaniu podlega tylko marża).

Ponadto przedmiotem nadużyć jest często system przywozu produktów zwolnionych z podatku VAT (procedury celne o kodach 42 i 63), wprowadzony w celu ułatwienia handlu, w przypadku gdy towary zostają niezwłocznie dostarczone do przedsiębiorstwa w innym państwie członkowskim, a następnie są przekierowywane na czarny rynek bez uiszczenia VAT. Ten rodzaj oszustwa łączony jest czasem z oszukańczym zaniżaniem wartości towarów w celu uniknięcia uiszczania należnych ceł. W 2015 r. liczba transakcji przywozowych zwolnionych z VAT wynosiła 8,5 mln, a ich łączna wartość – 74 mld EUR.

---

11 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 listopada 2016 r. – W kierunku ostatecznego systemu VAT i zwalczania oszustw związanych z VAT (2016/2033(INI)).

12 https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_pl.pdf.

13 COM(2017) 567, 568 i 569 z 4.10.2017 r.

Niniejsza inicjatywa przewiduje dodanie środków specjalnie zaprojektowanych w celu zwalczania tego rodzaju nadużyć do rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010[14], które stanowi najważniejszą podstawę prawną współpracy administracyjnej i walki z oszustwami związanymi z VAT.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Rozporządzenie (UE) nr 904/2010 określa warunki, na których właściwe organy państw członkowskich współpracują ze sobą oraz z Komisją w celu zapewnienia przestrzegania przepisów dotyczących VAT w ramach jednolitego rynku. Plan działania w sprawie VAT ma na celu wzmocnienie instrumentów współpracy administracyjnej w zakresie podatku VAT, w szczególności sieci Eurofisc, jako środka służącego wzmocnieniu zaufania między organami podatkowymi w oczekiwaniu na wdrożenie docelowego systemu VAT. W międzyczasie środki te przyczynią się również do ograniczenia oszustw transgranicznych.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Jednym z najważniejszych priorytetów Komisji w ostatnich latach było zwalczanie oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania w celu zabezpieczenia dochodów podatkowych na szczeblu krajowym i unijnym oraz zapobiegania zakłóceniom konkurencji. We wspomnianych poniżej wytycznych politycznych[15] Komisja wzywa do podjęcia bardziej zdecydowanych działań w celu zwalczania oszustw podatkowych i unikania opodatkowania za pomocą środków takich jak poprawa współpracy administracyjnej między organami podatkowymi. Priorytety te zostały bezpośrednio uwzględnione w planie działania w sprawie VAT.

Inicjatywa ta idzie w parze z innymi inicjatywami w sprawie VAT i może odgrywać ważną rolę w zagwarantowaniu powodzenia najbardziej ambitnej propozycji, czyli wdrożenia ostatecznego systemu VAT. Ponadto oszustwa typu „znikający podmiot gospodarczy" są jednym z dziesięciu obszarów przestępczości, które Europol i Rada uznały za najwyższe priorytety dla Unii Europejskiej na lata 2018–2021[16]. Podobne podejście zostało przyjęte w odniesieniu do okresu 2014–2017. Ponadto istotne znaczenie mają również:

– wejście w życie dyrektywy (UE) 2017/1371, która obejmuje poważne oszustwa związane z VAT w całej UE[17]; oraz

---

14 Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (wersja przekształcona).

15 Wytyczne polityczne dla następnej Komisji Europejskiej: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_pl_0.pdf.

16 Konkluzje Rady z dnia 18 maja 2017 r. na temat ustanowienia priorytetów unijnych w zakresie walki ze zorganizowaną przestępczością i poważną przestępczości międzynarodową na lata 2018–2021 (http://www.consilium.europa.eu/en/meetings/jha/2017/05/18/). W konkluzjach Rady określono również następujący priorytet: „(6) Rozbicie potencjału zorganizowanych grup przestępczych i specjalistów, zajmujących się przestępstwami dotyczącymi akcyzy i wewnątrzwspólnotowymi oszustwami podatkowymi polegającymi na bezpodstawnym zwrocie naliczonego VAT". Priorytet ten będzie realizowany za pomocą dwóch planów działań operacyjnych: planu dotyczącego akcyzy oraz planu dotyczącego oszustw typu „znikający podmiot gospodarczy". Należy odpowiednio uwzględnić doświadczenia zgromadzone w poprzednim cyklu polityki podczas działań związanych z tym priorytetem (akcyza i „znikający podmiot gospodarczy").

17 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii.

– rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej[18], które zostało przyjęte przez dwadzieścia państw członkowskich[19]. Ten niezależny i zdecentralizowany organ UE będzie odpowiedzialny za prowadzenie dochodzeń i ściganie przestępstw przeciwko budżetowi UE, takich jak nadużycia finansowe, korupcja lub transgraniczne oszustwa związane z VAT o wartości powyżej 10 mln EUR.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę prawną niniejszej inicjatywy stanowi art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). W tym przypadku Rada, stanowiąc jednomyślnie, uchwala przepisy dotyczące harmonizacji przepisów państw członkowskich odnoszących się do podatków pośrednich w zakresie, w jakim harmonizacja ta jest niezbędna do zapewnienia ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz uniknięcia zakłóceń konkurencji.

• Pomocniczość

Państwa członkowskie ponoszą główną odpowiedzialność za zarządzanie podatkiem VAT, jego pobieranie i kontrolę. Jednak oszustwa związane z VAT dotyczą często transakcji transgranicznych w ramach jednolitego rynku lub przedsiębiorców mających siedzibę w innym państwie członkowskim niż to, w którym podatek jest należny. Wpływa to niekorzystnie na funkcjonowanie jednolitego rynku i powoduje poważne straty dla budżetu UE.

Na mocy art. 113 TFUE Rada uchwala przepisy dotyczące harmonizacji ustawodawstw odnoszących się do podatków pośrednich w celu zapewnienia ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz uniknięcia zakłócenia konkurencji. W rezultacie opracowano unijne instrumenty współpracy przede wszystkim w celu usprawnienia wymiany informacji między organami administracji podatkowej oraz wspierania wspólnych działań w zakresie audytu, a także ustanowiono sieć Eurofisc.

W planie działania w sprawie VAT apelowano o skuteczniejsze instrumenty, w szczególności o wzmocnienie roli Eurofisc oraz nowe sposoby współpracy oparte na solidnej podstawie prawnej. Nie można tego dokonać wyłącznie na szczeblu państw członkowskich ani stosując instrumenty o charakterze nieustawodawczym. Działanie na szczeblu UE ma wartość dodaną w stosunku do tego, co można osiągnąć na szczeblu krajowym.

• Proporcjonalność

Wniosek jest w dużej mierze oparty na istniejących ramach prawnych i uzupełnia je tylko tam, gdzie wymagają wzmocnienia. Wszystkie proponowane środki są dostosowane do potrzeb państw członkowskich, przy czym wpływ na zmniejszenie skali oszustw związanych

[18] Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej.

[19] We wzmocnionej współpracy uczestniczą następujące państwa członkowskie: Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Niemcy, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia i Włochy. Do chwili obecnej Malta, Niderlandy, Polska, Szwecja i Węgry postanowiły nie brać udziału w tej inicjatywie, natomiast Dania, Irlandia i Zjednoczone Królestwo nie uczestniczą w niej na podstawie protokołów nr 21 i 22.

z VAT nie pociągałby za sobą żadnych dodatkowych kosztów dla przedsiębiorstw i organów administracji, z wyjątkiem środków, w przypadku których niezbędne są nowe rozwiązania informatyczne. Jednak nawet w tych przypadkach koszty związane z opracowywaniem rozwiązań pozostałyby ograniczone.

W związku z powyższym nowe przepisy nie wykraczają poza to, co jest ściśle niezbędne do uzyskania skuteczniejszych instrumentów współpracy administracyjnej w zwalczaniu transgranicznych oszustw związanych z podatkiem VAT.

- **Wybór instrumentu**

Do zmiany obowiązującego rozporządzenia (UE) nr 904/2010 niezbędne jest rozporządzenie Rady.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post / kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Przy opracowywaniu niniejszego wniosku przeprowadzono ocenę stosowania unijnych ram współpracy administracyjnej i zwalczania oszustw związanych z VAT przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010[20].

Ogólnie rzecz biorąc, państwa członkowskie pozytywnie oceniają prawne i praktyczne ramy wdrożone na mocy rozporządzenia (UE) nr 904/2010. Znaczna większość uważa, że ramy te przyczyniły się do poprawy współpracy administracyjnej między nimi. Za najbardziej skuteczne instrumenty przewidziane w rozporządzeniu uważa się wymianę informacji na wniosek, zautomatyzowany dostęp do informacji, sieć Eurofisc oraz kontrole wielostronne.

Państwa członkowskie nadal jednak odnotowują wady tego systemu, w szczególności w odniesieniu do sieci Eurofisc, która nie rozwinęła jeszcze pełni swojego potencjału. Istnieje wyraźna potrzeba rozwijania nowych instrumentów lub nowych sposobów współpracy. Państwa członkowskie popierają w szczególności rozwiązania takie jak program do analizy sieci transakcji (TNA), umożliwiający wspólne przetwarzanie i wymianę danych dotyczących VAT w ramach sieci Eurofisc[21]. Istnieje możliwość dalszego rozwoju automatycznej wymiany informacji lub zapewnienia dostępu do nowych zbiorów danych. W tym kontekście państwa członkowskie są szczególnie zainteresowane dostępem do danych celnych lub informacji dotyczących rejestracji pojazdów.

Wymiana informacji z organami ścigania UE pozostaje wrażliwą kwestią dla państw członkowskich. Ich zdaniem udział w posiedzeniach dotyczących dziedzin roboczych Eurofisc lub spontaniczna wymiana danych wywiadowczych między Eurofisc, Europolem i OLAF stwarza lepsze możliwości poprawy współpracy między organami zaangażowanymi w zwalczanie oszustw związanych z VAT na poziomie UE niż przyznanie Europolowi i OLAF zautomatyzowanego dostępu do danych systemu VIES lub sieci Eurofisc.

Usprawnienie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku VAT byłoby w pełni spójne z celami innych polityk UE, nad którymi trwają obecnie prace. Dotyczy to w szczególności

[20] Dokument roboczy służb Komisji – ocena skutków towarzysząca niniejszemu wnioskowi.

[21] Pracownicy Eurofisc będą wykorzystywać TNA do wymiany i wspólnego przetwarzania danych dotyczących VAT. Program TNA będzie w stanie wykryć i uwidocznić na wczesnym etapie podejrzane sieci.

dyrektywy (UE) 2017/1371 oraz rozporządzenia (UE) 2017/1939 wprowadzającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej. Powyższe fakty wskazują na to, że szereg wspólnych inicjatyw na szczeblu UE ma podobne cele: poprawę współpracy między organami ścigania i organami sądowymi oraz poszukiwanie nowych sposobów zwalczania najpoważniejszych zagrożeń dla dochodów podatkowych.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Przy sporządzaniu niniejszego wniosku i ocenie obecnych ustaleń Komisja zasięgnęła opinii organów podatkowych w państwach członkowskich i obywateli – w szczególności na temat możliwych sposobów poprawy współpracy administracyjnej w celu zwalczania oszustw transgranicznych.

Większość państw członkowskich opowiedziała się za wspólnym przetwarzaniem danych w ramach sieci Eurofisc (TNA) oraz wprowadzeniem środków służących zwalczaniu nadużyć związanych z procedurami celnymi 42 i 63. Większość państw członkowskich poparła również dostęp do danych rejestracyjnych pojazdów.

Inne zainteresowane strony, takie jak przedsiębiorstwa i obywatele, wspierają rolę UE w zapewnianiu współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi. Niektóre z nich uważają, że obecne instrumenty nie są dostosowane do nowych modeli biznesowych oraz do walki z oszustwami transgranicznymi i zorganizowaną przestępczością finansową. Ich zdaniem należy rozważyć nowe obszary zautomatyzowanej wymiany informacji oraz możliwość ściślejszej współpracy pomiędzy organami podatkowymi a organami ścigania. Podmioty te wspierają zwiększenie roli sieci Eurofisc. Wyraziły ogólnie pozytywną opinię w odniesieniu do przeprowadzania wspólnych audytów.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Oprócz konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, a w szczególności organami podatkowymi państw członkowskich, konsultacje z ekspertami zewnętrznymi nie były potrzebne do sporządzenia niniejszego wniosku.

- **Ocena skutków**

Opracowując niniejszy wniosek, w ocenie skutków przeanalizowano pięć głównych wariantów oraz podwarianty:

– wspólne przetwarzanie i analiza danych w ramach Eurofisc;

– poprawa ram operacyjnych skoordynowanych kontroli pomiędzy państwami członkowskimi;

– rozwijanie wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami podatkowymi państw członkowskich w ramach Eurofisc, a także między organami ścigania na szczeblu UE;

– zwalczanie oszustw związanych z dwoistym systemem VAT mającym zastosowanie do pojazdów poprzez poprawę dostępu do danych rejestracyjnych pojazdów;

– wymiana informacji dotyczących procedur celnych 42 i 63 między organami celnymi i podatkowymi.

Dokładna analiza wykazała, że należy przyjąć szereg wariantów w celu rozwiązania w sposób właściwy wszystkich istotnych kwestii.

Ze względu na brak odpowiednich danych nie było możliwe dokonanie dokładnej oceny ani ilościowego oszacowania korzyści wynikających z głównych preferowanych wariantów. Wpływ na poszczególne zainteresowane strony można jednak podsumować następująco:

– państwa członkowskie: główne warianty objęte zakresem niniejszej inicjatywy mogłyby pomóc w szybszym i skuteczniejszym zwalczaniu transgranicznych oszustw związanych z podatkiem VAT, a tym samym zwiększyć dochody z tego podatku. Wspólne przetwarzanie danych w ramach sieci Eurofisc nie będzie pociągało za sobą żadnych dodatkowych kosztów, ponieważ są one już ponoszone przez program Fiscalis[22]. Nowe obszary wymiany informacji pomiędzy organami podatkowymi i celnymi oraz zautomatyzowany dostęp do danych rejestracyjnych pojazdów mogłyby pociągnąć za sobą koszty wdrażania i wydatki operacyjne, jednak ich skala mogłaby być ograniczona, ponieważ można wykorzystać istniejące systemy.

– Przedsiębiorstwa, w tym MŚP i mikroprzedsiębiorstwa: lepsze ukierunkowanie działań skierowanych przeciwko oszustom może przyczynić się do zredukowania kosztów przestrzegania przepisów oraz obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw uczestniczących w handlu wewnątrzunijnym, jako że przewidywane warianty prowadziłyby do lepszego wykorzystywania i analizy dostępnych informacji, a tym samym ograniczyłyby potrzebę prowadzenia dochodzeń administracyjnych i sprawozdawczości ze strony podmiotów gospodarczych spełniających wymogi. Przedsiębiorstwa powinny również odnieść korzyści w związku z bardziej wyrównanymi warunkami działania oraz lepiej funkcjonującym jednolitym rynkiem.

Rada ds. Kontroli Regulacyjnej przeanalizowała ocenę skutków towarzyszącą niniejszemu wnioskowi w dniu 13 września 2017 r. W wyniku tej analizy pozytywnie zaopiniowała wniosek i sformułowała pewne zalecenia, w szczególności dotyczące konieczności doprecyzowania powiązania niniejszej inicjatywy z innymi elementami planu działania w sprawie VAT oraz potrzeby precyzyjniejszego uzasadnienia poszczególnych rozważanych wariantów. Zalecenia te zostały uwzględnione. O opinii Rady ds. Kontroli Regulacyjnej i jej zaleceniach wspomniano w dokumencie roboczym służb Komisji zawierającym ocenę skutków.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejsza inicjatywa nie wchodzi w zakres programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT).

- **Prawa podstawowe**

Oczekuje się, że niniejszy wniosek będzie skutkował nową wymianą i wspólnym przetwarzaniem istniejących danych dotyczących podatku VAT, które mogą obejmować dane osobowe. Gromadzenie danych byłoby jednak ściśle ukierunkowane i ograniczone do podmiotów, co do których istnieje podejrzenie, że są zaangażowane w transakcje stanowiące oszustwo. Dane byłyby przechowywane jedynie przez okres niezbędny do przeprowadzenia analiz i dochodzeń przez krajowe organy podatkowe uprawnione do egzekwowania zobowiązań związanych z podatkiem VAT. Dane te byłyby wykorzystywane wyłącznie w celu identyfikacji potencjalnych oszustów na wczesnym etapie oraz wyeliminowania siatek oszustów, których celem jest nadużywanie systemu VAT do popełniania oszustw, i byłyby dostępne wyłącznie dla upoważnionego personelu.

[22] Rozporządzenie (UE) nr 1286/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program działań na rzecz poprawy skuteczności systemów podatkowych w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Fiscalis 2020).

Mimo to wprowadzone środki podlegałyby ostatecznie art. 8 Karty praw podstawowych, a po ich wprowadzeniu do rozporządzenia (UE) nr 904/2010 podlegałyby także art. 55 ust. 5 tego rozporządzenia, który odnosi się do ogólnego rozporządzenia o ochronie danych[23].

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma negatywnego wpływu na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Zgodnie z art. 59 rozporządzenia (UE) nr 904/2010 stosowanie rozporządzenia jest poddawane przeglądowi co pięć lat. Ponadto, na mocy art. 49, w celu oceny skuteczności systemu współpracy administracyjnej w zwalczaniu uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania państwa członkowskie mogą przekazywać Komisji wszelkie inne informacje istotne z punktu widzenia stosowania rozporządzenia, m.in. roczne statystyki na temat wykorzystywania instrumentów współpracy. Towarzysząca niniejszemu wnioskowi ocena skutków zawiera wykaz wskaźników monitorowania i oceny (zob. rozdział 8.1).

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Głównymi celami wniosku są:

– wspólne przetwarzanie i analiza wszystkich istotnych danych w ramach Eurofisc;

– poprawa ram operacyjnych skoordynowanych kontroli pomiędzy państwami członkowskimi;

– rozwijanie wymiany danych między organami podatkowymi państw członkowskich a organami ścigania na szczeblu UE;

– zwalczanie oszustw związanych z dwoistym systemem VAT mającym zastosowanie do pojazdów poprzez poprawę dostępu do danych rejestracyjnych pojazdów;

– zwalczanie oszustw związanych z procedurami celnymi o kodach 42 i 63.

W dniu 4 października 2017 r. Komisja przedstawiła wniosek w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 904/2010, a w szczególności jego art. 17 i 31[24], którego przepisy miałyby obowiązywać od dnia 1 stycznia 2019 r. w odniesieniu do certyfikowanych podatników. Niniejszy wniosek ustawodawczy stanowi zatem zmieniony wniosek uwzględniający te przepisy.

Środki mające zastosowanie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia

Wymiana informacji bez uprzedniego wniosku

Wprowadzenie zmian w art. 13 umożliwiłoby właściwym organom wymianę informacji za pomocą innych środków niż standardowe formularze, jeżeli uznają to za konieczne.

Wspólne audyty

Do zwalczania oszustw związanych z VAT jest często niezbędne przeprowadzenie postępowania administracyjnego, w szczególności w sytuacji, gdy podatnik nie ma siedziby

[23] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE.

[24] COM(2017) 567 z 4.10.2017.

w państwie członkowskim, w którym podatek jest należny. W rozdziale VII przewidziano obecność urzędników w biurach administracji i w siedzibach podatników podczas postępowań administracyjnych prowadzonych w innych państwach członkowskich. Nowy instrument współpracy zostałby włączony do rozporządzenia w celu poprawy zdolności organów podatkowych do kontrolowania dostaw transgranicznych. Wspólne audyty umożliwiłyby urzędnikom z co najmniej dwóch organów podatkowych utworzenie jednego zespołu audytowego, jeśli uznają to za stosowne, a także aktywne uczestnictwo w postępowaniu administracyjnym. Zespół taki zbadałby transgraniczne transakcje jednego lub więcej powiązanych podatników (zarówno osób prawnych, jak i fizycznych) prowadzących działalność transgraniczną, w tym działalność obejmującą transakcje transgraniczne z przedsiębiorstwami powiązanymi mającymi siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich.

Ponadto, aby uniknąć sytuacji, w której wybór przez podatników ich siedziby w Unii utrudnia właściwe egzekwowanie przepisów dotyczących VAT, a także uniknąć powielania pracy i nadmiernego obciążenia administracyjnego dla organów podatkowych i przedsiębiorstw, w przypadku gdy co najmniej dwa państwa członkowskie uważają, że niezbędne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w odniesieniu do kwot zadeklarowanych przez podatnika niemającego siedziby na ich terytorium, ale podlegającego tam opodatkowaniu, państwo członkowskie, w którym podatnik ma siedzibę, powinno wszcząć postępowanie, a wnioskujące państwa członkowskie powinny mu pomóc poprzez aktywne uczestnictwo w przebiegu audytu. Środek ten byłby szczególnie istotny w kontekście zwalczania nadużyć finansowych w handlu elektronicznym.

Eurofisc

W rozdziale X ustanowiono sieć Eurofisc, służącą do sprawnej wymiany ukierunkowanych informacji między państwami członkowskimi w celu zwalczania szeroko zakrojonych lub nowych form oszustw związanych z VAT. W celu przyspieszenia wspólnego przetwarzania i analizy danych w ramach sieci Eurofisc Komisja pracuje obecnie nad systemem TNA, który państwa członkowskie mogą wykorzystywać na zasadzie dobrowolności począwszy od 2018 r.

W celu maksymalizacji potencjału TNA w zakresie wykrywania nieuczciwych sieci w całej UE w zmienionym rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 przewidziano w sposób wyraźniejszy wspólne przetwarzanie i analizę danych w ramach sieci Eurofisc. Udział w takim przetwarzaniu i analizie pozostanie dobrowolny. Niemniej jednak wszystkie państwa członkowskie powinny przyznawać urzędnikom Eurofisc dostęp do swoich danych VIES na temat transakcji wewnątrzunijnych za pośrednictwem TNA; w ten sposób oprogramowanie to może wykryć wszystkie potencjalne nadużycia finansowe, w tym sieci z udziałem przedsiębiorców posiadających siedzibę w nieuczestniczących państwach członkowskich.

Zmiany w rozporządzeniu stanowią również doprecyzowanie zasad działania Eurofisc oraz zarządzania tą siecią. Umożliwiłoby to sieci Eurofisc koordynowanie wspólnych postępowań administracyjnych, które zostały wszczęte na podstawie przeprowadzonej przez nią analizy ryzyka. Urzędnicy Eurofisc często jako pierwsi zostaną powiadomieni o nowych siatkach oszustów; mają też duże doświadczenie w zakresie poważnych oszustw związanych z VAT. W związku z tym byliby oni najlepiej przygotowani do koordynowania odnośnych postępowań administracyjnych.

Pozwoliłoby to na szybszą i skuteczniejszą reakcję na wyniki pochodzące z systemu TNA, a informacje uzyskane w ramach takich postępowań wyjaśniających mogą być od razu przetwarzane przez TNA. W praktyce taka koordynacja będzie prowadzona w danej dziedzinie roboczej Eurofisc, z wykorzystaniem odpowiedniej wiedzy fachowej, przez

jednego lub kilku urzędników Eurofisc z państw członkowskich zaangażowanych w postępowanie. Intensywniejsza koordynacja kontroli pomiędzy państwami członkowskimi powinna poprawić ich zdolność do szybkiego reagowania na stale zmieniające się formy oszustw.

Ponadto wniosek umożliwia urzędnikom Eurofisc przekazywanie Europolowi i OLAF informacji na temat oszustw związanych z VAT, tendencji, zagrożeń i poważnych przypadków, a także poinformowanie o takich przypadkach Prokuratury Europejskiej. Obejmowałoby to w szczególności najbardziej szkodliwe oszustwa związane z VAT, takie jak oszustwa typu „znikający podmiot gospodarczy" oraz nadużywanie procedury celnej 42, w które często zaangażowane są organizacje przestępcze. Organizacje te wykorzystują swoje powiązania międzynarodowe do tworzenia zaawansowanych systemów typu „znikający podmiot gospodarczy", mających na celu wyłudzanie pieniędzy od budżetów krajowych. Ukrywają się za podstawionymi osobami (tzw. „słupami"), w związku z czym środki administracyjne mają mniejszą skuteczność.

Współpraca z organami ścigania na szczeblu UE pozwoliłaby na kontrolę krzyżową informacji Eurofisc oraz rejestrów karnych, baz danych i innych informacji będących w posiadaniu OLAF i Europolu, a także pomogłaby w identyfikacji rzeczywistych sprawców nadużyć finansowych i ich siatek. OLAF uzyskuje istotne informacje w kontekście swoich dochodzeń w sprawie oszustw celnych, które są nieodłącznie powiązane z oszustwami dotyczącymi VAT, takimi jak oszustwa w ramach procedury celnej 42. OLAF może również ułatwiać i koordynować dochodzenia dotyczące oszustw związanych z VAT, wykorzystując swoje interdyscyplinarne podejście.

Większość państw członkowskich wprowadziło już taką współpracę na poziomie krajowym, a także współpracuje z Europolem w walce z oszustwami typu „znikający podmiot gospodarczy". Często jednak te działania w ramach współpracy są złożone i powodują ryzyko, że wartość informacji zostanie utracona, zanim dotrą one do właściwych organów. Bezpośrednie powiązania między Eurofisc, Europolem i OLAF, a także, w przypadku najpoważniejszych oszustw związanych z VAT, Prokuraturą Europejską, skróciłyby czas oczekiwania na dane i zmaksymalizowałyby ich wartość w walce z organizacjami przestępczymi.

Niniejszy wniosek znosi pewne ograniczenia dla urzędników Eurofisc w zakresie dostępu do danych VIES dotyczących dostaw wewnątrzunijnych, w przypadkach gdy dostawca lub nabywca jest zarejestrowany w innym państwie członkowskim (art. 21 ust. 2). Obecnie dostęp ten jest ograniczony do urzędników łącznikowych Eurofisc, którzy posiadają osobisty kod identyfikacyjny do systemów elektronicznych umożliwiający dostęp do tych informacji. Ponadto dostęp musi być związany z dochodzeniem w sprawie podejrzenia popełnienia oszustwa i może mieć miejsce jedynie w zwykłych godzinach urzędowych. W ramach niniejszego wniosku usunięto ten ostatni warunek, ponieważ ograniczenie czasu dostępu w przypadku zwalczania poważnych oszustw związanych z VAT jest trudne do uzasadnienia. W następstwie obaw wyrażonych przez niektóre państwa członkowskie proponuje się również, by praktyczne szczegóły dotyczące identyfikacji upoważnionych urzędników zostały określone w akcie wykonawczym.

Procedury zwrotu podatku VAT podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu

Rozdział XII dotyczy przekazywania wniosków o zwrot podatku VAT składanych w innych państwach członkowskich oraz wymiany informacji na temat tych wniosków. Zmiana ma na celu poprawienie spójności z poborem zaległości z tytułu podatku VAT w państwie członkowskim prowadzenia przedsiębiorstwa, a także uniknięcie wykorzystywania wniosków

o udzielenie pomocy przy odzyskiwaniu należności przez państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa w celu zajęcia kwoty zwrotu VAT i jednocześnie uniknięcie obciążeń administracyjnych i kosztów związanych z takimi wnioskami.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami w sprawie pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności organy państwa członkowskiego mogą zwracać się z wnioskiem o odzyskanie należności lub zastosowanie środków zabezpieczających do państwa członkowskiego zwrotu, w odniesieniu do kwot zwrotu podatku VAT, które mają być zajęte. Wymaga to, by organ występujący z wnioskiem sporządził specjalny wniosek o udzielenie pomocy przy odzyskiwaniu należności; organy odpowiedzialne za zwrot VAT i odzyskiwanie należności podatkowych w wezwanym państwie członkowskim muszą uruchomić specjalną koordynację w celu spełnienia prośby zawartej we wniosku; z drugiej strony, zgodnie z art. 14 ust. 2 i art. 17 dyrektywy 2010/24/UE, podatnik, który chce zakwestionować środki odzyskiwania wierzytelności lub środki zabezpieczające zastosowane przez organy, do których skierowano wniosek, musi podjąć działanie w wezwanym państwie członkowskim.

Podatnik, którego dotyczy postępowanie może wyrazić zgodę na bezpośrednie przekazanie zwrotu VAT państwu członkowskiemu prowadzenia przedsiębiorstwa w celu wypełnienia jego pozostających do spłaty zobowiązań z tytułu podatku VAT w tym państwie członkowskim lub w celu zatrzymania kwoty zwrotu jako środka zapobiegawczego w przypadku spornych należności z tytułu podatku VAT w tym państwie członkowskim. W tym drugim przypadku zakwestionowanie tego zatrzymania może zostać wniesione – na każdym etapie postępowania w sprawie spornych należności z tytułu podatku VAT – do właściwych organów sądowych w państwie członkowskim, w którym podatnik ma swoją siedzibę.

Obecny wniosek pozwoliłby uniknąć konieczności składania wniosków o udzielenie pomocy przy odzyskiwaniu należności, pod warunkiem że dłużnik podatkowy wyraziłyby zgodę na bezpośrednie przekazanie przedmiotowej kwoty. W ten sposób wniosek przyczyniłby się również do zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla wnioskującego państwa członkowskiego oraz uniknięcia wszelkich obciążeń administracyjnych i kosztów dla wezwanego państwa członkowskiego.

W przypadku stosowania uzgodnień dotyczących przekazywania i zatrzymywania środków w celu zagwarantowania zapłaty spornych zobowiązań z tytułu VAT w państwie członkowskim prowadzenia przedsiębiorstwa państwo to musi w pełni szanować prawa dłużnika podatkowego. W związku z tym we wniosku przewidziano nadzór sądowy w przypadku zatrzymania kwoty zwrotu VAT w państwie członkowskim prowadzenia przedsiębiorstwa. Ma to na celu pomoc dłużnikom podatkowym pragnącym zakwestionować zastosowany wobec nich środek, ponieważ nie będą już musieli kwestionować zastosowania środka zabezpieczającego w innym państwie członkowskim.

Przekazywanie OLAF i Prokuraturze Europejskiej informacji na temat przypadków poważnych oszustw związanych z VAT dotyczących co najmniej dwóch państw członkowskich

Rozdział XIII, który dotyczy stosunków z Komisją, zostałby zmieniony w celu zapewnienia lepszej ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej. Państwa członkowskie uczestniczące w Prokuraturze Europejskiej powinny przekazywać jej informacje na temat najpoważniejszych przestępstw związanych z VAT, o których mowa w art. 2 ust. 2 dyrektywy (UE) 2017/1371. Chodzi o przypadki, w których działalność oszustów ma miejsce w dwóch lub więcej państwach członkowskich, a całkowita kwota szkody wynosi co najmniej 10 mln EUR.

Prokuratura Europejska będzie zdecentralizowanym i niezależnym organem UE. Będzie odpowiedzialna za prowadzenie dochodzeń i ściganie przestępstw przeciwko budżetowi UE, takich jak transgraniczne oszustwa związane z VAT o wartości powyżej 10 mln EUR. Będzie ona funkcjonowała jako jednolity urząd we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich i będzie łączyć europejskie i krajowe wysiłki w zakresie egzekwowania prawa w ramach jednolitego, spójnego i skutecznego podejścia.

OLAF będzie nadal odpowiedzialny za dochodzenia administracyjne dotyczące nieprawidłowości, które mają wpływ na interesy finansowe UE – zarówno związanych, jak i niezwiązanych z nadużyciami finansowymi. W związku z tym mandat i kompetencje OLAF w odniesieniu do oszustw związanych z VAT wykraczają poza przypadki uznawane za najpoważniejsze, o których mowa w art. 2 ust. 2 dyrektywy (UE) 2017/1371. Ponadto, ponieważ nie wszystkie państwa członkowskie będą uczestniczyły w Prokuraturze Europejskiej, OLAF będzie kontynuował dochodzenia administracyjne w odniesieniu do nieuczestniczących państw członkowskich w taki sam sposób, jak ma to miejsce obecnie. W uczestniczących państwach członkowskich, w dziedzinach wchodzących w zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej, Prokuratura Europejska i OLAF ustanowią i będą utrzymywały ścisłą współpracę w celu zagwarantowania komplementarności swoich uprawnień oraz unikania powielania działań. W związku z tym OLAF może wspierać dochodzenia prowadzone przez Prokuraturę Europejską w sprawie oszustw związanych z VAT.

OLAF może również ułatwiać i koordynować dochodzenia dotyczące oszustw związanych z VAT, wykorzystując swoje interdyscyplinarne podejście, a także dostarczać analizy i dane wywiadowcze. W tym celu państwa członkowskie powinny przekazywać OLAF informacje na temat oszustw związanych z VAT, o ile uznają to za właściwe do wykonywania jego zadań.

Aktualizacja warunków regulujących wymianę informacji i korzystanie przez Komisję z uprawnień wykonawczych

Rozdział XV, określający warunki wymiany informacji, zostałby zmieniony w celu odzwierciedlenia nowej podstawy prawnej dla ochrony danych osobowych, czyli rozporządzenia (UE) nr 2016/679.

Rozdział XVI, zawierający przepisy ogólne i końcowe, musi zostać aktualizowany w celu uwzględnienia nowej podstawy prawnej dla kontrolowania przez państwa członkowskie sposobu, w jaki Komisja realizuje swoje uprawnienia wykonawcze, mianowicie rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Środki mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2020 r.

Wymiana danych dotyczących procedur celnych 42 i 63 oraz danych rejestracyjnych pojazdów z organami podatkowymi

Rozdział V poświęcono zagadnieniom gromadzenia oraz wymiany informacji dotyczących podatników i transakcji. Zmiana przepisów tego rozdziału umożliwiłaby wymianę danych dotyczących przywozów zwolnionych z podatku VAT oraz rejestracji pojazdów.

Pierwszy nowy zbiór danych podlegałby wymianie w celu rozwiązania problemu nadużywania systemu VAT w ramach przywozu towarów zwolnionych z VAT (procedury celne 42 i 63) (towary, które miały być dostarczone do innego państwa członkowskiego, ale zostały przekierowane na czarny rynek). Wadą tych procedur jest to, że kontrola całego procesu może trwać długo, mimo że ryzyko nadużyć może wystąpić szybko. Zanim będą mogły przeprowadzać takie kontrole, organy podatkowe w państwach członkowskich

przywozu i przeznaczenia muszą czekać na przedłożenie przez importera informacji podsumowującej, co często nie ma miejsca.

Wraz z niniejszym wnioskiem istotne informacje w odniesieniu do procedur celnych 42 i 63 złożone drogą elektroniczną ze zgłoszeniem celnym (np. numery VAT, wartość przywożonych towarów, rodzaj towarów itp.) byłyby przekazywane przez państwo członkowskie przywozu organom podatkowym w państwie członkowskim przeznaczenia. Organy podatkowe w obu krajach byłyby zatem w stanie porównywać te informacje z informacjami podanymi przez importera w informacji podsumowującej i deklaracji VAT oraz informacjami podanymi przez odbiorcę w jego deklaracji VAT. Ponadto, w przypadku gdy państwo członkowskie wykryje, że numer VAT nabywcy, mimo że jest ważny, został bezprawnie użyty przez importera, mogłoby niezwłocznie poinformować o tym fakcie państwo członkowskie przywozu, aby państwo to mogło sprawdzić importera. Ponadto, poprzez kontrolę krzyżową informacji celnych z informacjami podsumowującymi dotyczącymi VAT, organy podatkowe będą w stanie wykrywać przypadki zaniżania wartości towarów w momencie przywozu mające na celu uniknięcie płacenia cła. Rozszerzony dostęp do danych może być przyznany urzędnikom Eurofisc, tak jak w przypadku dostaw wewnątrzunijnych.

W zmienionej treści art. 21 doprecyzowano również, że organom celnym odpowiedzialnym za kontrolę warunków zwolnienia z podatku VAT w ramach procedur celnych 42 i 63 należy przyznać dostęp do zautomatyzowanego systemu wymiany informacji o VAT (VIES), tak aby mogły one sprawdzać ważność numerów identyfikacyjnych VAT. Jest to jeden z warunków udzielania zwolnień z podatku VAT w momencie przywozu, a automatyczna kontrola graniczna stanowiłaby ważny czynnik odstraszający przed tego rodzaju oszustwami.

Drugi nowy zbiór wymienianych danych służyłby urzędnikom Eurofisc do zwalczania transgranicznych nadużyć dotyczących sprzedaży używanych pojazdów. Pozwoliłoby im to w szczególności na szybką identyfikację osób, które dopuściły się nieuczciwych transakcji oraz miejsc tych transakcji. W praktyce dostęp zostałby przyznany za pośrednictwem platformy EUCARIS[25], w ramach której już funkcjonuje automatyczna wymiana informacji o rejestracji pojazdów.

Środki mające zastosowanie od dnia 1 lipca 2021 r.

Jeżeli podatnicy mający siedzibę w jednym państwie członkowskim dostarczają towary lub świadczą usługi klientom mającym siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego, podlegają w coraz większym stopniu obowiązkom w tym drugim państwie członkowskim. Dzieje się tak często ze względu na rozwój technologiczny. W celu ułatwienia prawidłowego stosowania przepisów VAT w odniesieniu do takich transakcji transgranicznych mechanizm opisany w art. 32, za pomocą którego informacje są udostępniane podatnikom, powinien obejmować również inne informacje, w szczególności dotyczące stawek oraz środków ukierunkowanych na małe przedsiębiorstwa.

[25] Platformę EUCARIS stworzono w 1994 r. w celu umożliwienia krajowym organom rejestrującym współpracy w walce przeciwko międzynarodowej przestępczości związanej z pojazdami oraz zjawiskiem „turystyki w celu uzyskania prawa jazdy” poprzez wymianę danych rejestracyjnych pojazdów oraz danych dotyczących praw jazdy. Wszystkie państwa członkowskie UE wykorzystują obecnie system opracowany i utrzymywany przez współpracę w ramach EUCARIS.

2017/0248 (CNS)

Zmieniony wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do środków wzmacniania współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[1],

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[2],

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

~~(1) W swoim planie działania[3] w sprawie VAT Komisja zapowiedziała, że zamierza przedstawić wniosek określający zasady dotyczące docelowego systemu podatku od wartości dodanej (VAT) w odniesieniu do handlu transgranicznego między przedsiębiorstwami z różnych państw członkowskich. W swoich konkluzjach z dnia 8 listopada 2016 r.[4] Rada wezwała Komisję do dokonania w międzyczasie pewnych ulepszeń w unijnych przepisach dotyczących VAT w odniesieniu do transakcji transgranicznych.~~

~~(2) Jednym z zasadniczych elementów nowego docelowego systemu VAT dla handlu wewnątrzunijnego jest podatnik certyfikowany; dodatkowo koncepcja ta będzie stosowana na potrzeby niektórych środków upraszczających obecny system VAT. Pojęcie podatnika certyfikowanego powinno umożliwić wykazanie, że danego podatnika można uznać za rzetelnego podatnika na terytorium Unii.~~

~~(3) Niektóre zasady ustanowione w dyrektywie 2006/112/WE[5] w odniesieniu do transakcji uznawanych za podatne na oszustwa mają zastosowanie tylko w przypadku, gdy uczestniczą w nich podatnicy certyfikowani. Bardzo ważne jest zatem, aby drogą elektroniczną można było sprawdzić, czy dany podatnik posiada status podatnika certyfikowanego, aby mieć gwarancję, że przepisy te mogą mieć zastosowanie.~~

---

1 Dz.U. C […] z […], s. […].

2 Dz.U. C […] z […], s. […].

3 ~~Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczący planu działania w sprawie VAT, W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje (COM(2016) 148 final z 7.4.2016).~~

4 ~~Konkluzje Rady z dnia 8 listopada 2016 r. w sprawie ulepszeń w obecnych unijnych przepisach VAT dotyczących transakcji transgranicznych (nr 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 z dnia 9 listopada 2016 r.).~~

5 ~~Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).~~

~~(4) W pierwszym kroku w kierunku docelowego systemu VAT, zgodnie z propozycją zawartą w planie działania w sprawie VAT, w przypadku wewnątrzunijnych dostaw towarów procedura odwrotnego obciążenia powinna mieć zastosowanie wówczas, gdy osobą nabywającą towary jest podatnik certyfikowany. Konieczne jest zatem, aby podatnik dokonujący wewnątrzunijnej dostawy towarów wiedział, czy jego klient uzyskał status podatnika certyfikowanego. Mając na uwadze praktyczne podobieństwo do obecnego zwolnienia z tytułu wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów oraz w celu uniknięcia niepotrzebnych kosztów lub obciążeń, należy wykorzystać obecny system wymiany informacji o VAT (VIES), w którym należy uwzględnić informacje dotyczące statusu podatnika certyfikowanego.~~

~~(5) W celu dostarczenia informacji na temat posiadania przez podatników w państwach członkowskich statusu podatnika certyfikowanego państwa członkowskie powinny rejestrować i przechowywać w systemie elektronicznym aktualne informacje na temat posiadania przez podatników statusu podatnika certyfikowanego. Organy podatkowe danego państwa członkowskiego powinny przyznać organom podatkowym innych państw członkowskich automatyczny dostęp do tych informacji i powinny być w stanie, na żądanie osób, o których mowa w art. 31 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010[6], potwierdzić drogą elektroniczną, czy dany podatnik posiada status podatnika certyfikowanego, w przypadku gdy status ten ma znaczenie dla transakcji, o których mowa w tym artykule.~~

~~(6) Biorąc pod uwagę, że przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu są efektem zmian wprowadzonych dyrektywą Rady [...] 15/UE[7], niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać od daty rozpoczęcia stosowania tych zmian.~~

(1) Obecny system opodatkowania handlu pomiędzy państwami członkowskimi opiera się na uzgodnieniach przejściowych wprowadzonych w 1993 r., które stały się nieaktualne i mogą prowadzić do nadużyć finansowych w kontekście bardzo złożonego systemu podatku od wartości dodanej (VAT). Komisja przedstawiła wniosek[3] określający zasady docelowego systemu VAT dla transgranicznej wymiany handlowej między przedsiębiorstwami z różnych państw członkowskich, który będzie opierał się na opodatkowaniu transgranicznych dostaw w państwie członkowskim przeznaczenia. Z uwagi na fakt, że pełne wdrożenie docelowego systemu VAT dla wewnątrzunijnego handlu może zająć kilka lat, niezbędne jest podjęcie działań krótkoterminowych w celu szybszego i skuteczniejszego zwalczania transgranicznych oszustw związanych z VAT. Usprawnienie i uproszczenie instrumentów współpracy administracyjnej, w szczególności sieci Eurofisc, ma również istotne znaczenie dla zwalczania oszustw związanych z VAT, a także przyczynia się do wzmocnienia zaufania między organami podatkowymi w oczekiwaniu na wprowadzenie docelowego systemu VAT.

---

6 ~~Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).~~

7 ~~Dyrektywa Rady [...]/UE z dnia [...] r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do harmonizacji i uproszczenia niektórych przepisów w systemie podatku od wartości dodanej oraz wprowadzenia docelowego systemu opodatkowania handlu między państwami członkowskimi (Dz.U. L [...]).~~

3 **COM(2017) 569 final z dnia 4 października 2017 r.**

(2) **Przeprowadzenie postępowania administracyjnego jest często niezbędne do zwalczania oszustw związanych z VAT, w szczególności w sytuacji, gdy podatnik nie ma siedziby w państwie członkowskim, w którym podatek jest należny. Mając na uwadze potrzebę zapewnienia właściwego egzekwowania VAT oraz uniknięcia powielania pracy i nadmiernego obciążenia administracyjnego dla organów podatkowych i przedsiębiorstw, w przypadku gdy co najmniej dwa państwa członkowskie uważają, że niezbędne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w odniesieniu do kwot zadeklarowanych przez podatnika niemającego siedziby na ich terytorium, ale podlegającego opodatkowaniu w tych państwach, państwo członkowskie, w którym podatnik prowadzi przedsiębiorstwo, powinno wszcząć postępowanie, a wnioskujące państwa członkowskie powinny mu pomóc poprzez aktywne uczestnictwo w jego przebiegu.**

(3) **Przekazywanie informacji bez uprzedniego wniosku właściwym organom innych państw członkowskich zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 904/2010[4] powinno odbywać się w sposób jak najprostszy i jak najbardziej skuteczny. W związku z tym niezbędne jest umożliwienie właściwym organom przekazywania informacji w inny sposób niż za pomocą standardowych formularzy, jeżeli uznają to za konieczne.**

(4) **Jednym z zasadniczych elementów propozycji docelowego systemu VAT jest pojęcie podatnika certyfikowanego, które będzie także stosowane na potrzeby niektórych środków upraszczających w ramach obecnego systemu VAT. Pojęcie to powinno umożliwić wykazanie, że danego podatnika można uznać za rzetelnego podatnika na terytorium Unii.**

(5) **Niektóre zasady ustanowione w dyrektywie 2006/112/WE[5] w odniesieniu do transakcji uznawanych za podatne na oszustwa mają mieć zastosowanie tylko w przypadku, gdy uczestniczą w nich podatnicy certyfikowani. Bardzo ważne jest zatem, aby drogą elektroniczną można było sprawdzić status podatnika certyfikowanego, aby uzyskać gwarancję, że przepisy te mogą mieć zastosowanie.**

(6) **Jak zaproponowano w komunikacie Komisji dotyczącym planu działania w sprawie VAT „W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje”[6], pierwszym krokiem w kierunku docelowego systemu VAT jest mechanizm odwrotnego obciążenia, który ma mieć zastosowanie do wewnątrzunijnych dostaw towarów, w przypadku gdy nabywca jest podatnikiem certyfikowanym. Konieczne jest zatem, aby podatnicy dokonujący wewnątrzunijnej dostawy towarów wiedzieli, czy ich klienci uzyskali status podatnika certyfikowanego. Mając na uwadze praktyczne podobieństwo do obecnego systemu wyłączeń w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów, a także dążenie do uniknięcia niepotrzebnych kosztów lub obciążeń, informacje na temat statusu certyfikowanego podatnika powinny być dostarczane przez system wymiany informacji o VAT (VIES).**

---

4 **Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).**

5 **Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).**

6 **COM(2016) 148 final z dnia 7 kwietnia 2016 r.**

(7) **W celu dostarczania informacji na temat statusu certyfikowanego podatnika w państwach członkowskich państwa te powinny rejestrować i przechowywać w systemie elektronicznym informacje o aktualnym statusie podatników, którym ich właściwy organ przyznał status podatnika certyfikowanego. Organy podatkowe danego państwa członkowskiego powinny następnie przyznać organom podatkowym innych państw członkowskich automatyczny dostęp do tych informacji. Dodatkowo organy te powinny również być w stanie, na wniosek osób, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010, potwierdzić drogą elektroniczną status certyfikowanego podatnika w odniesieniu do każdego podatnika, w przypadku którego status ten ma znaczenie dla przedmiotowych transakcji.**

(8) **Zwolnienie z podatku VAT w odniesieniu do przywozu towarów przewidziane w art. 143 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE (tzw. „procedura celna 42") jest często nadużywane, a towary są przekierowywane na czarny rynek bez uiszczenia VAT. W związku z tym istotne jest, by funkcjonariusze celni sprawdzający, czy zostały spełnione warunki przyznania zwolnienia, mieli dostęp do rejestru numerów identyfikacyjnych VAT. Ponadto informacje gromadzone przez organy celne w ramach tej procedury należy również udostępniać właściwym organom państwa członkowskiego, w którym następnie wewnątrzwspólnotowe nabycie musi mieć miejsce.**

(9) **W celu zwalczania oszustw związanych z podwójnym systemem VAT mającym zastosowanie do pojazdów urzędnicy łącznikowi Eurofisc powinni mieć możliwość dostępu do danych rejestracyjnych pojazdów w sposób automatyczny. Pozwoliłoby im to na szybką identyfikację osób, które dopuściły się nieuczciwych transakcji oraz miejsc tych transakcji. Taki dostęp powinien być udzielony za pośrednictwem aplikacji europejskiego systemu informacji o pojazdach i prawach jazdy (EUCARIS), której stosowanie jest obowiązkowe dla państw członkowskich zgodnie z decyzjami Rady 2008/615/WSiSW[7] i 2008/616/WSiSW[8], w odniesieniu do danych rejestracyjnych pojazdów.**

(10) **W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania przepisów dotyczących zautomatyzowanego dostępu do informacji gromadzonych przez organy celne i do danych rejestracyjnych pojazdów należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[9].**

(11) **W celu zapewnienia efektywnej i skutecznej kontroli monitorowania płatności VAT w odniesieniu do transakcji transgranicznych w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 przewidziano obecność urzędników w biurach administracji i oraz podczas postępowań administracyjnych w innych państwach członkowskich. W celu wzmocnienia zdolności organów podatkowych do kontroli dostaw transgranicznych, powinny być prowadzone wspólne audyty, które umożliwiłyby**

---

7 **Decyzja Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1).**

8 **Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).**

9 **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).**

urzędnikom z co najmniej dwóch państw członkowskich utworzenie jednego zespołu audytowego i aktywne uczestnictwo we wspólnym postępowaniu administracyjnym.

(12) Jeżeli podatnicy mający siedzibę w jednym państwie członkowskim dostarczają towary lub świadczą usługi klientom mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, podlegają w coraz większym stopniu obowiązkom w tym drugim państwie członkowskim. Dzieje się tak często ze względu na rozwój technologiczny. W celu ułatwienia prawidłowego stosowania przepisów VAT w odniesieniu do takich transakcji transgranicznych mechanizm, za pomocą którego informacje są udostępniane podatnikom, powinien obejmować również inne informacje, w szczególności dotyczące stawek oraz środków dla małych przedsiębiorstw.

(13) W celu zwalczania najpoważniejszych transgranicznych oszustw konieczne jest wyjaśnienie i wzmocnienie zadań oraz sposobu zarządzania i funkcjonowania Eurofisc. Urzędnicy łącznikowi Eurofisc powinni mieć możliwość szybkiego dostępu do wszystkich niezbędnych informacji, a także ich wymiany, przetwarzania i analizowania oraz koordynowania wszelkich działań następczych. Konieczne jest także wzmocnienie współpracy z innymi organami zajmującymi się zwalczaniem oszustw związanych z podatkiem VAT na szczeblu unijnym, w szczególności poprzez wymianę ukierunkowanych informacji z Europolem i Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych. W związku z tym urzędnicy łącznikowi Eurofisc powinni mieć możliwość wymiany, z własnej inicjatywy lub na wniosek, informacji i danych wywiadowczych z Europolem i Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych. Umożliwiłoby to urzędnikom łącznikowym Eurofisc otrzymywanie informacji i danych wywiadowczych z Europolu i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych w celu zidentyfikowania rzeczywistych sprawców oszustw związanych z VAT.

(14) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania przepisów dotyczących sieci Eurofisc należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

(15) Zorganizowanie przekazywania wniosków o zwrot VAT zgodnie z art. 5 dyrektywy Rady 2008/9/WE[10] daje możliwość zredukowania obciążeń administracyjnych dla właściwych organów, związanych z odzyskiwaniem nieuregulowanych należności z tytułu podatku VAT w państwie członkowskim prowadzenia przedsiębiorstwa.

(16) W celu ochrony interesów finansowych Unii na potrzeby zwalczania poważnych transgranicznych oszustw związanych z VAT państwa członkowskie uczestniczące w systemie Prokuratury Europejskiej powinny przekazywać tej prokuraturze, między innymi za pośrednictwem urzędników łącznikowych Eurofisc, informacje na temat najpoważniejszych przestępstw związanych z

[10] **Dyrektywa Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określająca szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (Dz.U. L 44 z 20.2.2008, s. 23).**

VAT, o których mowa w art. 2 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371[11].

(17) Państwa członkowskie powinny również przekazywać do Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych informacje na temat przestępstw przeciwko wspólnemu systemowi VAT, jeśli uznają to za stosowne. Umożliwiłoby to Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych wypełnienie swojego mandatu polegającego na prowadzeniu dochodzeń administracyjnych dotyczących nadużyć finansowych, korupcji i innych nielegalnych działań naruszających interesy finansowe Unii, a także zapewnianiu pomocy państwom członkowskim poprzez koordynację ich działań mających na celu ochronę interesów finansowych Unii przed nadużyciami.

(18) Komisja może mieć dostęp do informacji przekazywanych lub gromadzonych na mocy rozporządzenia (UE) nr 904/2010 jedynie w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne do nadzoru, konserwacji oraz rozwijania systemów elektronicznych prowadzonych przez Komisję i wykorzystywanych przez państwa członkowskie do celów niniejszego rozporządzenia.

(19) Do celów niniejszego rozporządzenia należy rozważyć ograniczenie niektórych praw i obowiązków ustanowionych na mocy rozporządzenia (UE) 2016/679 Parlamentu Europejskiego i Rady[12] w celu zabezpieczenia interesów, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia. Ograniczenie to jest konieczne i proporcjonalne ze względu na potencjalną utratę dochodów przez państwa członkowskie oraz na żywotne znaczenie udostępniania informacji dla skutecznego zwalczania oszustw.

(20) W dyrektywie 2006/112/WE zostaną określone przepisy dotyczące transakcji, które mają zastosowanie tylko w przypadku podatników certyfikowanych, a także nowe przepisy dotyczące stawek oraz małych przedsiębiorstw. Należy zatem odłożyć w czasie rozpoczęcie stosowania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do statusu certyfikowanego podatnika oraz w odniesieniu do informacji udostępnianych podatnikom na temat stawek i przepisów szczególnych dla małych przedsiębiorstw do czasu, gdy przepisy te będą stosowane. Ponieważ wprowadzenie w życie przepisów w sprawie zautomatyzowanego dostępu do informacji gromadzonych przez organy celne oraz do danych rejestracyjnych pojazdów będzie wymagać nowych rozwiązań technologicznych, konieczne jest odroczenie ich stosowania, tak aby umożliwić państwom członkowskim i Komisji wdrożenie tych rozwiązań.

(21) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, tj. ulepszenie instrumentów współpracy między państwami członkowskimi oraz zwalczania oszustw transgranicznych w dziedzinie podatku VAT, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, możliwe jest natomiast ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą

---

[11] **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).**

[12] **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).**

proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

(22) ~~(7)~~ Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 904/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się ust. 3;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może zawierać uzasadniony wniosek o przeprowadzenie konkretnego postępowania administracyjnego. Organ wezwany wszczyna postępowanie administracyjne w koordynacji z organem występującym z wnioskiem. Można stosować narzędzia i procedury, o których mowa w art. od 28 do 30 niniejszego rozporządzenia. Jeżeli organ wezwany uważa, że postępowanie administracyjne nie jest konieczne, niezwłocznie informuje organ występujący z wnioskiem o przyczynach swojej decyzji.

Niezależnie od akapitu pierwszego przeprowadzenia postępowania dotyczącego kwot zadeklarowanych przez podatnika mającego siedzibę w państwie członkowskim organu wezwanego oraz podlegających opodatkowaniu w państwie członkowskim organu występującego z wnioskiem, można odmówić jedynie:

a) z przyczyn przewidzianych w art. 54 ust. 1, poddanych ocenie przez organ wezwany zgodnie z oświadczeniem na temat najlepszych praktyk, dotyczącym związku między niniejszym ustępem a art. 54 ust. 1, które ma zostać przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 58 ust. 2;

b) z przyczyn przewidzianych w art. 54 ust. 2, 3 i 4;

c) w związku z tym, że organ wezwany dostarczył już organowi występującemu z wnioskiem informacje na temat tego samego podatnika w następstwie postępowania administracyjnego przeprowadzonego nie dawniej niż dwa lata wcześniej.

W przypadku gdy organ wezwany odmawia przeprowadzenia postępowania administracyjnego, o którym mowa w akapicie drugim, z przyczyn określonych w lit. a) lub b), organ wezwany przekazuje jednak organowi występującemu z wnioskiem daty i wartości wszelkich stosownych dostaw towarów lub świadczenia usług zrealizowanych w ciągu ostatnich dwóch lat przez podatnika w państwie członkowskim organu występującego z wnioskiem.

Jeżeli właściwe organy co najmniej dwóch państw członkowskich uważają, że postępowanie administracyjne jest konieczne, organ wezwany nie może odmówić przeprowadzenia takiego postępowania. Państwa członkowskie dopilnowują, by zostały wdrożone ustalenia między tymi organami

występującymi z wnioskiem a organem wezwanym, w ramach których urzędnicy upoważnieni przez organy występujące z wnioskiem uczestniczą w postępowaniu administracyjnym prowadzonym na terytorium państwa organu wezwanego w celu gromadzenia informacji, o których mowa w akapicie drugim. Takie postępowanie administracyjne prowadzone jest wspólnie przez urzędników organu wezwanego i urzędników organów występujących z wnioskiem. Urzędnicy organów występujących z wnioskiem wykonują te same uprawnienia dochodzeniowe, które przysługują urzędnikom organu wezwanego. Urzędnicy organów występujących z wnioskiem mają dostęp do tych samych pomieszczeń i dokumentów, co urzędnicy organu wezwanego, jedynie do celów prowadzonego postępowania administracyjnego.";

2) art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacje przekazywane są za pomocą standardowych formularzy lub za pomocą innych środków, które poszczególne właściwe organy uznają za stosowne. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych treść standardowych formularzy. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.";

~~(1) art. 17 otrzymuje brzmienie:~~

~~*„Artykuł 17*~~

~~1. Każde z państw członkowskich przechowuje w systemie elektronicznym następujące informacje:~~

~~a) informacje, które gromadzi zgodnie z tytułem XI rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE;~~

~~b) dane dotyczące tożsamości, działalności, formy prawnej i adresu osób, którym nadało numer identyfikacyjny VAT, zgromadzone zgodnie z art. 213 dyrektywy 2006/112/WE, a także datę nadania takiego numeru;~~

~~c) dane dotyczące numerów identyfikacyjnych VAT, które nadało i które straciły ważność, oraz datę utracenia przez te numery ważności;~~

~~d) informacje, które gromadzi zgodnie z art. 360, 361, 364 i 365 dyrektywy 2006/112/WE, jak również – od dnia 1 stycznia 2015 r. – informacje, które gromadzi zgodnie z art. 369c, 369f i 369g tej dyrektywy;~~

~~e) informacje dotyczące statusu podatnika certyfikowanego zgodnie z art. 13a dyrektywy 2006/112/WE, a także datę przyznania, odmowy przyznania oraz cofnięcia takiego statusu.~~

~~2. Szczegóły techniczne dotyczące zautomatyzowanego wniosku o informacje, o których mowa w niniejszym artykule ust. 1 lit. b), c), d) i e), przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 58 ust. 2.~~"

3) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) informacje dotyczące statusu podatnika certyfikowanego zgodnie z art. 13a dyrektywy 2006/112/WE, a także data przyznania, odmowy przyznania oraz cofnięcia takiego statusu.";

b) w ust. 1 dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) informacje, które gromadzi zgodnie z art. 143 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112/WE, jak również kraj pochodzenia, kraj przeznaczenia, kod towaru, waluta, łączna kwota, kurs walutowy, ceny poszczególnych pozycji oraz waga netto.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegóły techniczne dotyczące zautomatyzowanego wniosku o informacje, o których mowa w ust. 1 lit. b)–e) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;

d) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegóły techniczne dotyczące zautomatyzowanego wniosku o informacje, o których mowa w ust. 1 lit. b)–f) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;

e) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych dokładne kategorie informacji, o których mowa w ust. 1 lit. f) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;

4) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Każde państwo członkowskie udziela swoim urzędnikom, którzy sprawdzają, czy spełniono wymogi przewidziane w art. 143 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE, dostępu do informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. b) i c) i do których zautomatyzowany dostęp udzielany jest przez pozostałe państwa członkowskie.”;

b) w ust. 2 lit. e) wprowadza się następujące zmiany:

(i) pkt (i) i (ii) otrzymują brzmienie:

„(i) dostęp ten wiąże się z dochodzeniem w sprawie podejrzenia popełnienia oszustwa lub mającym na celu wykrycie lub identyfikację osób dopuszczających się nadużyć;

(ii) dostęp ten przysługuje urzędnikowi łącznikowemu Eurofisc, o którym mowa w art. 36 ust. 1, który posiada osobisty kod identyfikacyjny do systemów elektronicznych umożliwiający dostęp do tych informacji.”;

(ii) skreśla się ppkt (iii);

c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W odniesieniu do informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. f), udostępniane są przynajmniej następujące elementy:

a) numery identyfikacyjne VAT nadane przez państwo członkowskie otrzymujące informację;

b) numery identyfikacyjne VAT importera (lub jego przedstawiciela podatkowego), który dostarcza towary na rzecz osób posiadających numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w lit. a);

c) kraj pochodzenia, kraj przeznaczenia, kod towaru, waluta, łączna kwota, kurs walutowy, ceny poszczególnych pozycji oraz waga netto przywożonych towarów, po których przywozie następuje wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów dokonywana przez każdą z osób, o których mowa w lit. b), na rzecz każdej osoby posiadającej numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w lit. a);

d) kraj pochodzenia, kraj przeznaczenia, kod towaru, waluta, łączna kwota, kurs walutowy, ceny poszczególnych pozycji oraz waga netto przywożonych towarów, po których przywozie następuje wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów dokonywana przez każdą z osób, o których mowa w lit. b), na rzecz każdej osoby posiadającej numer identyfikacyjny VAT nadany przez inne państwo członkowskie pod następującymi warunkami:

(i) dostęp ten wiąże się z dochodzeniem w sprawie podejrzenia popełnienia oszustwa lub mającym na celu wykrycie lub identyfikację osób dopuszczających się nadużyć;

(ii) dostęp ten przysługuje urzędnikowi łącznikowemu Eurofisc, o którym mowa w art. 36 ust. 1, który posiada osobisty kod identyfikacyjny do systemów elektronicznych umożliwiający dostęp do tych informacji.

Wartości, o których mowa w lit. c) i d), są wyrażone w walucie państwa członkowskiego dostarczającego informacje i odnoszą się do każdego przedłożonego jednolitego dokumentu administracyjnego.";

d) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych ustalenia praktyczne dotyczące warunków przewidzianych w ust. 2 lit. e) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.";

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych ustalenia praktyczne w odniesieniu do warunków przewidzianych w ust. 2 lit. e) oraz w ust. 2a lit. d) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.";

5) dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Artykuł 21a

1. Każde państwo członkowskie udziela właściwemu organowi każdego innego państwa członkowskiego zautomatyzowanego dostępu do następujących informacji w odniesieniu do krajowych danych rejestracyjnych pojazdów:

a) dane dotyczące pojazdów;

b) dane dotyczące właścicieli oraz posiadaczy pojazdu, na których nazwisko pojazd jest zarejestrowany, zgodnie z definicją obowiązującą w prawie państwa członkowskiego rejestracji.

2. Dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1, udziela się pod następującymi warunkami:

(i) dostęp ten wiąże się z dochodzeniem w sprawie podejrzenia popełnienia oszustwa lub mającym na celu wykrycie lub identyfikację osób dopuszczających się nadużyć;

(ii) dostęp ten przysługuje urzędnikowi łącznikowemu Eurofisc, o którym mowa w art. 36 ust. 1, który posiada osobisty kod identyfikacyjny do systemów elektronicznych umożliwiający dostęp do tych informacji.

3. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych dokładne kategorie informacji oraz szczegóły techniczne dotyczące zautomatyzowanego wniosku o informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jak również ustalenia praktyczne w odniesieniu do warunków przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.";

6) w art. 24 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie są odpowiedzialne za wprowadzenie wszystkich niezbędnych zmian w swoich systemach, aby umożliwić wymianę tych informacji za pomocą sieci CCN/CSI lub wszelkich podobnych sieci służących do tych samych celów.";

7) tytuł ROZDZIAŁU VII otrzymuje brzmienie:

„OBECNOŚĆ W URZĘDACH ADMINISTRACYJNYCH ORAZ PODCZAS POSTĘPOWAŃ ADMINISTRACYJNYCH I WSPÓLNYCH AUDYTÓW";

8) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Na mocy umowy między organem występującym z wnioskiem a organem wezwanym i z zastosowaniem uzgodnień określonych przez organ wezwany urzędnicy upoważnieni przez organ występujący z wnioskiem mogą, w związku z gromadzeniem i wymianą informacji, o których mowa w art. 1, uczestniczyć w postępowaniach administracyjnych prowadzonych na terytorium wezwanego państwa członkowskiego. Takie postępowania administracyjne prowadzone są wspólnie przez urzędników organu wezwanego i urzędników organów występujących z wnioskiem. Urzędnicy organu występującego z wnioskiem wykonują te same uprawnienia dochodzeniowe, które przysługują urzędnikom organu wezwanego. Urzędnicy organów występujących z wnioskiem mają dostęp do tych samych pomieszczeń i dokumentów, co urzędnicy organu wezwanego, jedynie do celów prowadzonego postępowania administracyjnego. Na mocy umowy między organem występującym z wnioskiem a organem wezwanym oraz zgodnie z ustaleniami przyjętymi przez organ wezwany oba organy mogą sporządzić wspólne sprawozdanie z audytu.";

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urzędnicy organu występującego z wnioskiem obecni w innym państwie członkowskim zgodnie z ust. 1, 2 i 2a muszą być w stanie

w każdej chwili przedstawić pisemne upoważnienie stwierdzające ich tożsamość oraz pełnioną funkcję urzędową.";

9) ~~(2)~~ art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy każdego z państw członkowskich zapewniają osobom uczestniczącym w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów lub wewnątrzwspólnotowym świadczeniu usług oraz podatnikom niemającym siedziby świadczącym usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze i usługi świadczone drogą elektroniczną, w szczególności te, o których mowa w załączniku II do dyrektywy 2006/112/WE, możliwość uzyskania do celów takich transakcji potwierdzenia drogą elektroniczną ważności numeru identyfikacyjnego VAT każdej określonej osoby wraz z odpowiadającą mu nazwą (nazwiskiem) i adresem. Właściwe organy każdego z państw członkowskich zapewniają również, by możliwe było sprawdzenie drogą elektroniczną, czy określona osoba jest podatnikiem certyfikowanym zgodnie z art. 13a dyrektywy 2006/112/WE, w przypadku gdy taki status podatkowy jest istotny do celów tego artykułu. Przekazywane dane muszą odpowiadać danym, o których mowa w art. 17 niniejszego rozporządzenia.";

10) art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie Komisja publikuje na swojej stronie internetowej szczegółowe przepisy zatwierdzone przez każde z państw członkowskich, które transponują tytuł VIII rozdział 2 art. 167a, tytuł XI rozdział 3 i tytuł XII rozdział 1 dyrektywy 2006/112/WE.";

11) w art. 33 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aby propagować i ułatwiać wielostronną współpracę w zakresie zwalczania oszustw w dziedzinie VAT, w niniejszym rozdziale ustanawia się sieć służącą sprawnej wymianie, przetwarzaniu i analizie ukierunkowanych informacji między państwami członkowskimi, a także koordynacji wszelkich działań następczych, zwaną dalej „Eurofisc".

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) prowadzą i koordynują sprawną wielostronną wymianę oraz wspólne przetwarzanie i analizę ukierunkowanych informacji w tematycznych obszarach działalności Eurofisc (zwanych dalej „dziedzinami roboczymi Eurofisc");

c) koordynują prace urzędników łącznikowych Eurofisc, o których mowa w art. 36 ust. 1, z uczestniczących państw członkowskich dotyczące otrzymanych ostrzeżeń i danych wywiadowczych.";

(ii) dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) koordynują postępowania administracyjne uczestniczących państw członkowskich dotyczące osób podejrzanych oraz osób dopuszczających się nadużyć wykrytych przez urzędników łącznikowych Eurofisc, o których mowa w art. 36 ust. 1.";

12) art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie, które zdecydowały się na uczestniczenie w wybranej dziedzinie roboczej Eurofisc, biorą aktywny udział w wielostronnej wymianie oraz wspólnym przetwarzaniu i analizie ukierunkowanych informacji między wszystkimi uczestniczącymi państwami członkowskimi, a także w koordynacji wszelkich działań następczych.";

13) art. 35 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 35

Komisja zapewnia Eurofisc wsparcie techniczne i logistyczne. Komisja nie ma dostępu do informacji, o których mowa w art. 1 i które mogą być przedmiotem wymiany w ramach Eurofisc, z wyjątkiem sytuacji przewidzianych w art. 55 ust. 2.";

14) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Urzędnicy łącznikowi z państw członkowskich wyznaczają przewodniczącego Eurofisc spośród urzędników łącznikowych Eurofisc na czas określony.

Urzędnicy łącznikowi z państw członkowskich:

a) uzgadniają kwestie tworzenia i zamykania dziedzin roboczych Eurofisc;

b) rozpatrują wszelkie kwestie odnoszące się do funkcjonowania Eurofisc;

c) oceniają co najmniej raz w roku skuteczność i wydajność działań prowadzonych w ramach Eurofisc;

d) zatwierdzają sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 37.

Przewodniczący Eurofisc zapewnia prawidłowe funkcjonowanie Eurofisc.";

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urzędnicy łącznikowi z państw członkowskich uczestniczących w danej dziedzinie roboczej Eurofisc („uczestniczący urzędnicy łącznikowi Eurofisc") wyznaczają, na czas określony, koordynatora dziedziny roboczej Eurofisc spośród uczestniczących urzędników łącznikowych Eurofisc.

Koordynatorzy dziedzin roboczych Eurofisc:

a) zestawiają informacje otrzymane od uczestniczących urzędników łącznikowych Eurofisc, zgodnie z ustaleniami dokonanymi przez uczestników danej dziedziny roboczej, i udostępniają wszystkie informacje pozostałym uczestniczącym urzędnikom łącznikowym Eurofisc; informacje te są wymieniane drogą elektroniczną;

b) zapewniają przetwarzanie informacji otrzymanych od uczestniczących urzędników łącznikowych Eurofisc oraz ich analizę wraz z odpowiednimi ukierunkowanymi informacjami przekazanymi lub zgromadzonymi na mocy niniejszego rozporządzenia, zgodnie z ustaleniami dokonanymi przez uczestników danej dziedziny roboczej, oraz udostępniają wyniki wszystkim uczestniczącym urzędnikom łącznikowym Eurofisc;

c) przekazują informacje zwrotne wszystkim uczestniczącym urzędnikom łącznikowym Eurofisc.

d) przedstawiają urzędnikom łącznikowym z państw członkowskich roczne sprawozdanie z działań podjętych w danej dziedzinie roboczej.";

c) dodaje się ust. 3, 4 i 5 w brzmieniu:

„3. Koordynatorzy dziedzin roboczych Eurofisc mogą, z własnej inicjatywy lub na wniosek, przekazać niektóre z gromadzonych i przetwarzanych informacji do Europolu oraz Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych („OLAF"), zgodnie z ustaleniami dokonanymi przez uczestników danej dziedziny roboczej.

4. Koordynatorzy dziedzin roboczych Eurofisc udostępniają informacje otrzymane z Europolu i OLAF pozostałym uczestniczącym urzędnikom łącznikowym Eurofisc; Informacje te są wymieniane drogą elektroniczną;

5. Koordynatorzy dziedzin roboczych Eurofisc dopilnowują również, by informacje otrzymane z Europolu i OLAF były przetwarzane i analizowane wraz z odpowiednimi ukierunkowanymi informacjami przekazanymi lub zgromadzonymi na mocy niniejszego rozporządzenia, zgodnie z ustaleniami dokonanymi przez uczestników danej dziedziny roboczej, a także udostępniają wyniki wszystkim uczestniczącym urzędnikom łącznikowym Eurofisc.";

15) art. 37 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 37

Przewodniczący Eurofisc przedkłada roczne sprawozdanie z działań w ramach wszystkich dziedzin roboczych komitetowi, o którym mowa w art. 58 ust. 1.

Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych praktyczne i proceduralne ustalenia w odniesieniu do sieci Eurofisc. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.";

16) w art. 48 ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W przypadku gdy państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa stwierdzi, że podatnik występujący z wnioskiem o zwrot podatku VAT zgodnie z art. 5 dyrektywy 2008/9/WE, posiada bezsporne zobowiązania z tytułu podatku VAT w państwie członkowskim prowadzenia przedsiębiorstwa, państwo to może poinformować o tych zobowiązaniach państwo członkowskie zwrotu, tak aby państwo członkowskie zwrotu zwróciło się o zgodę podatnika na przelanie zwrotu podatku VAT bezpośrednio do państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa w celu pokrycia pozostających do spłaty zobowiązań z tytułu podatku VAT. Jeżeli podatnik wyrazi zgodę na ten przelew, państwo członkowskie zwrotu przeleje, w imieniu podatnika, tą kwotę do państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wypełnienia pozostałych zobowiązań z tytułu podatku VAT. W terminie 15 dni od daty otrzymania przelewu od państwa członkowskiego zwrotu państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa informuje podatnika o tym, czy przelana kwota pokrywa całość, czy część zobowiązań z tytułu podatku VAT.

W przypadku gdy państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa stwierdzi, że podatnik występujący z wnioskiem o zwrot podatku VAT zgodnie z art. 5 dyrektywy 2008/9/WE, posiada sporne zobowiązania z tytułu podatku VAT w państwie członkowskim prowadzenia przedsiębiorstwa, państwo to może poinformować o tych zobowiązaniach państwo członkowskie zwrotu, tak aby państwo członkowskie zwrotu zwróciło się o zgodę podatnika na przelanie zwrotu podatku VAT bezpośrednio do państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa w celu zatrzymania odnośnej kwoty jako środka zapobiegawczego. Jeżeli podatnik wyrazi zgodę na ten przelew i zatrzymanie, państwo członkowskie zwrotu przeleje, w imieniu podatnika, tą kwotę do państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa, w zakresie, w jakim jest to niezbędne w celu zabezpieczenia zapłaty spornych zobowiązań z tytułu podatku VAT. W terminie 15 dni od daty otrzymania przelewu od państwa członkowskiego zwrotu państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa informuje podatnika o przelewie oraz o zatrzymaniu przelanej kwoty. Dokonanie przelewu odnośnej kwoty do państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa dopuszcza się jedynie w przypadku gdy w państwie członkowskim prowadzenia działalności działa skuteczny system kontroli sądowej, dzięki któremu sądy mogą, na wniosek podatnika i w każdym stadium postępowania, zarządzić zwrot zatrzymanej kwoty lub jej części.";

17) tytuł ROZDZIAŁU XIII otrzymuje brzmienie:

„STOSUNKI Z KOMISJĄ I INNYMI INSTYTUCJAMI, ORGANAMI, URZĘDAMI I AGENCJAMI UNII";

18) w art. 49 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Państwa członkowskie uczestniczące w systemie Prokuratury Europejskiej przekazują, zgodnie z art. 24 rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939(*), wszelkie dostępne informacje na temat poważnych przestępstw przeciwko wspólnemu systemowi VAT, o których mowa w art. 2 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371(**).

Państwa członkowskie mogą przekazać do Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych wszelkie dostępne informacje na temat przestępstw przeciwko wspólnemu systemowi VAT, tak aby mógł on rozważyć podjęcie odpowiednich działań zgodnie ze swoim zakresem obowiązków.";

(*) Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

19) w art. 55 wprowadza się następujące zmiany:

a) **ust. 2 otrzymuje brzmienie:**

„2. Osoby należycie akredytowane przez organ akredytacji bezpieczeństwa Komisji mogą mieć dostęp do takich informacji jedynie w stopniu niezbędnym do nadzoru, konserwacji oraz rozwijania systemów elektronicznych prowadzonych przez Komisję i wykorzystywanych przez państwa członkowskie w celu wdrażania niniejszego rozporządzenia.";

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wszystkie kwestie dotyczące przechowywania, przetwarzania lub wymiany informacji, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, podlegają przepisom rozporządzenia (UE) 2016/679 Parlamentu Europejskiego i Rady(*). Do celów właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie ograniczają jednak zakres praw i obowiązków przewidzianych w art. 12–22 oraz w art. 5 i 34 rozporządzenia (UE) 2016/679 w zakresie, w jakim jest to konieczne do zabezpieczenia interesów, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia. Przetwarzania i przechowywania danych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, dokonuje się wyłącznie w celach, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, a okres przechowywania tych informacji jest ograniczony do zakresu koniecznego do osiągnięcia tych celów.”;

(*)Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

20) art. 58 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011(*).”;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

21) uchyla się załącznik I.

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

~~Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.~~

Przepisy art. 1 pkt 3 lit. a) i c) oraz art. 1 pkt 9 stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Przepisy art. 1 pkt 3 lit. b), d) i e), art. 1 pkt 4 lit. a), c) i e) oraz art. 1 pkt 5 stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Art. 1 pkt 10 stosuje się od dnia 1 lipca 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący